

**VERENIGING VAN VLAAMSE PROFES-
SOREN**, een vereniging van hoogleraren aan de
Nederlandstalige universiteiten, universitaire cen-
tra en faculteiten in België.

Deze vereniging, gesticht in juli 1964, ontstond uit
de bezorgdheid van een groep Vlaamse hoog-
leraren voor de bevordering van de algemene en
specifiek-Vlaamse belangen betreffende het uni-
versitair onderwijs en het wetenschappelijk onder-
zoek in Vlaanderen en Brussel. Een belangrijke
aanleiding tot het stichten van een vereniging van
Vlaamse hoogleraren was de in 1962 met succes
bekroonde inspanning van een groep Leuvense
hoogleraren om de toen tweetalige faculteiten van
de Leuvense universiteit te splitsen in autonome
Nederlandstalige en Franstalige faculteiten.

De Vereniging van Vlaamse Professoren heeft,
behalve haar initiatieven op het gebied van het
interuniversitair overleg en de universitaire ex-
pansie, vooral als drukgroep in de jaren 1964-'68
een belangrijke rol gespeeld bij het verwezenlijken
van haar statutaire doelstellingen, met name de

autonomie van de Nederlandstalige afdelingen van de toen tweetalige vrije universiteiten van Brussel en Leuven (de zg. „splitsing”), de handhaving van een homogeen Nederlandstalig Vlaams landsgeedeelte door de inplanting van de Franstalige Université Catholique de Louvain in Wallonië (de zgn. „overheveling”), de evenredigheid bij de staatssubsidiëring van de vrije en de staatsuniversiteiten en dit voor elk taalstelsel en, ten slotte, het pariteitsbeginsel tussen de beide taalstelsels wat betreft het beheer van de kredietverlening door de verschillende nationale fondsen ter bevordering van het wetenschappelijk onderzoek. Terwijl beide laatste doelstellingen zonder veel ruchtbaarheid werden verwezenlijkt, toch is dit zeker verhaast door de enorme Vlaamse publieke druk wat betreft de „splitsing” en de „overheveling”. In beide gevallen spitsten de gebeurtenissen zich toe rondom de Leuvense universiteit. Na een aanvankelijke belofte het probleem van de „splitsing” van de Leuvense universiteit op te lossen (december 1965) besliste de Inrichtende Overheid (mei 1966) de unitaire structuur van de Leuvense universiteit te handhaven. Ten gevolge van het algemeen protest, zowel te Leuven als in het hele Vlaamse land, werd in september 1966 de oprichting van twee autonome Leuvense afdelingen aangekondigd, die uiteindelijk in 1970 leidde tot twee onafhankelijke universiteiten met eigen rechtspersoonlijkheid. Iets vroeger werd aan de twee afdelingen van de Brusselse universiteit eigen rechtspersoonlijkheid toegekend. Toen in januari 1968, ondanks de Vlaamse eis tot „overheveling”, de Franstalige Université Catholique de Louvain bekendmaakte te Leuven te zullen blijven en geen gebruik te maken van de haar bij wet toegekende vestigingsplaats te Ottignies, volgde te Leuven opnieuw een periode van ongeregeldheden en zelfs een dergelijke publieke druk, dat de regering zich tot aftreden genoopt zag. In juli 1968 verleende de Inrichtende Overheid van de Leuvense universiteit beide afdelingen volledige autonomie en besloot zij tot de vestiging van de Université Catholique de Louvain in Wallonië.

Behalve haar rol in verband met de Vlaamse belangen in het universitair onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek, behartigt de Vereniging van Vlaamse Professoren, krachtens haar statuten, de beroepsbelangen van de hoogleraar zowel op universitair als op algemeen sociaal-economisch vlak. In verband met de specifieke rol en plaats van de hoogleraar aan de universiteit was, gedurende de contestatie van de universitaire structuren in de jaren 1968-'80, waarbij vooral de inspraak van alle universitaire geledingen in het universitaire beleid centraal stond, de Vereniging van Vlaamse Professoren, vooral te Leuven, nauw betrokken bij de universitaire herstructurering. Verder heeft de Vereniging haar invloed laten gelden bij de verwezenlijking van bepaalde eisen van de hoogleraren in verband met hun morele en materiële status, o.a. de gelijkschakeling van de wedden van de hoogleraren aan de vrije en de rijksuniversiteiten.

Algemene voorzitters van de Vereniging van Vlaamse Professoren: Zeger van Hee (1964-'67) en Aloïs Gerlo (1967-). Plaatselijke voorzitters: voor Brussel: Aloïs Gerlo (1964-); voor Leuven: Zeger van Hee (1964-'66), Raymond Derine

(1966-'68), Jozef M. Nuttin jr. (1968), Mark Callens (1968-'74) en Lieven van Gerven (1974-); voor Gent : Hein Picard (1965-); voor de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen Herman Deleeck (1965-). De laatste jaren is alleen de afdeling Leuven nog actief.

MARK CALLENS